

Andreas Tscherning

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Andreas Tscherningius,
Poet. Prof. ordinarius Ad exsequias, Quas Filiolis ... Arnoldo & Michaeli, gemellis
Vir ... Dn. M. Petrus Stappenbeccius, Civis Rostochiensis, Parens moestissimus
paratas cupit; Cives Academicos officiose invitat**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774675861>

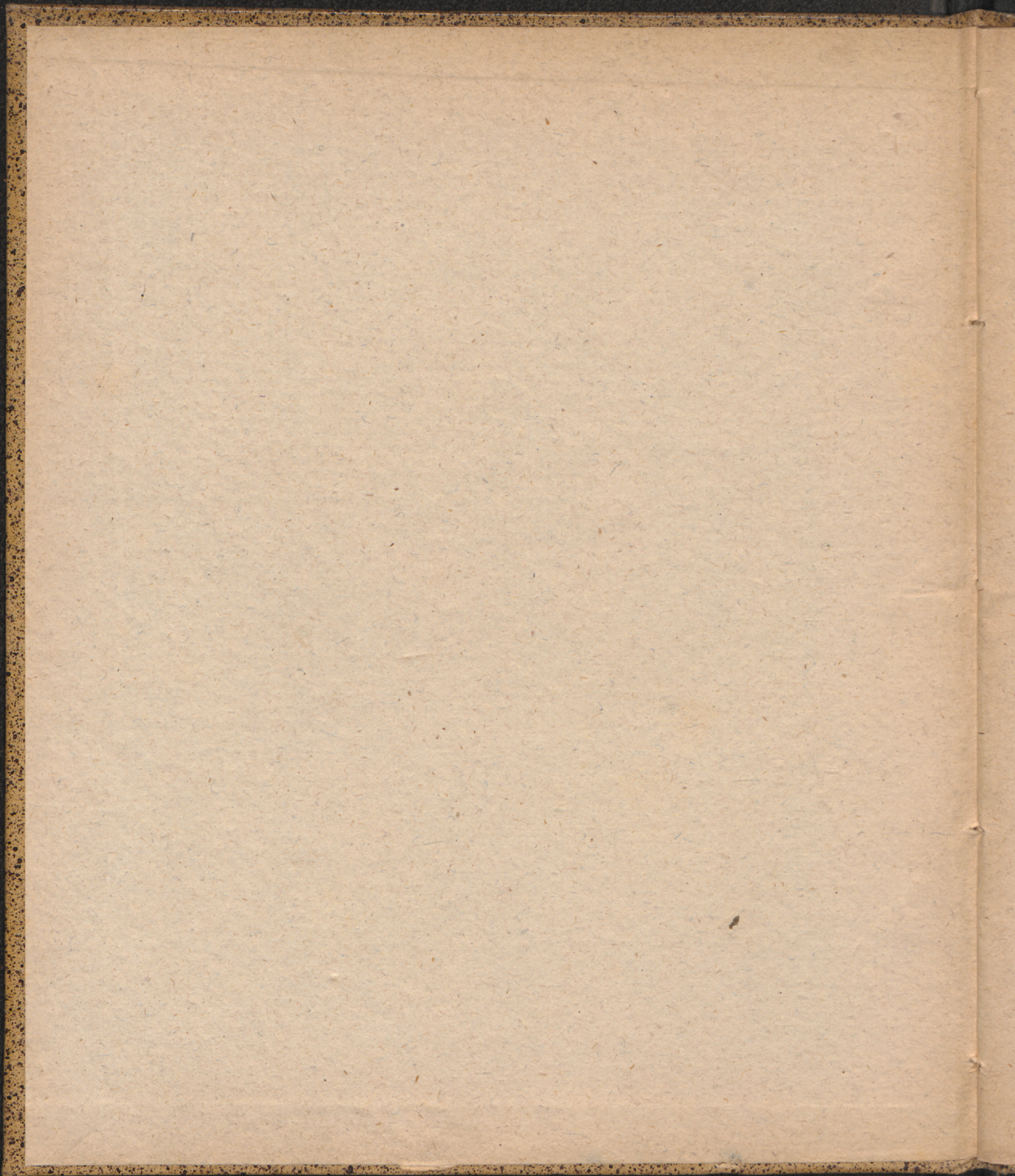
Druck Freier Zugang

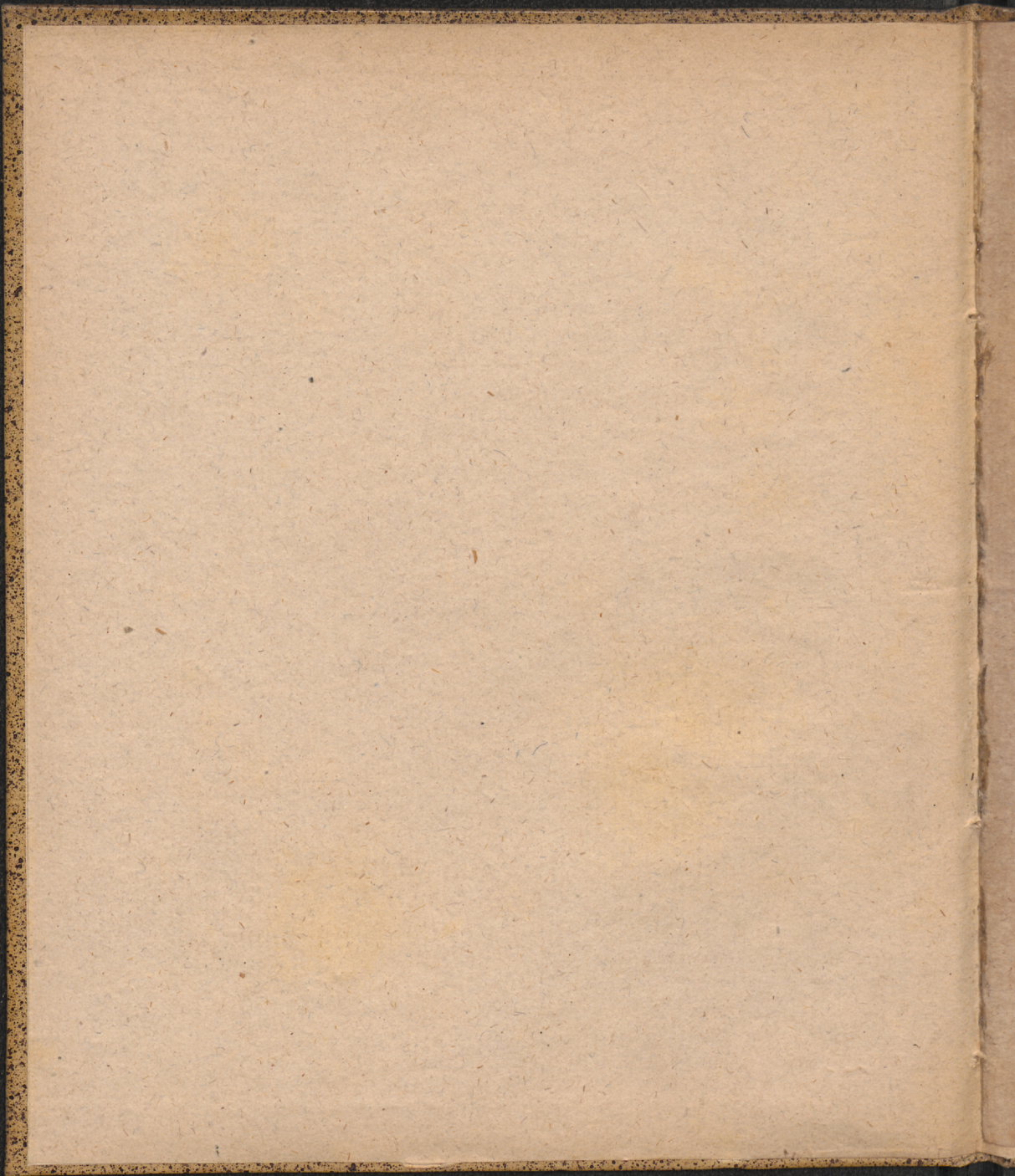

Tscherning, A.,
in
A. et M. Stappenbeck.

Rostock. 1649.

34.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

ANDREAS TSCHERNINGIUS,

Poët. Prof. ordinarius

Ad exsequias,

Quas

FILIOLIS SUIS MELLI-

TISSIMIS

ARNOLDO & MICHAELI,

gemellis

VIR

Clarissimus & Praestantissimus

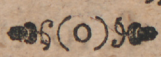
DN. M. PETRUS STAPPEN-

RECCIUS, Civis Rostochiensis,

Parens moestissimus

paratas cupit;

Quos Academicos officiosè invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILI, Acad. Typographi

ANNO M. DC. XLIX.

Non potuit in sinu non gau-
dere M. PETRUS STAPPEN-
BECCIUS, & omnibus laticitiis
incedere, posteaquam se ge-
minâ & quidem masculâ prole, eaq;
non parte aliquâ corporis captâ ac de-
bili, sed integrâ & ipsâ membrorum
compositione ac lineamentorum con-
formatione egregiam animi indolem
(species quippe corporis, ut Ambrosi-
us ait, simulacrum est mentis) præ se
ferente, divinitus auctum vidit. Quæ
enim major in conjugio esse potest vo-
luptas, quàm habere liberos, qui non
solum nominis & fortunarum here-
des futuri, sed in quibus etiam parentes
ipsi post mortem victuri esse videantur.

Σ τόλει

Ζῆλος γὰρ οὐκ ἔστι παῖδες ἀπονεῖ:

Columna familiarum sunt liberi masculi.

Sed voluptas ista nec perpetua est, nec sincera; è vestigio curæ eam comitantur, & ut Symachus in epistolâ ad Protradium inquit: *nata sobolis primus parentes dies hilarat: mox pii metus brevem gratiam fugant.* Simul enim atque in hanc lucem editi sunt liberi, ea parentes cura coquit, ne quid mali vel cum nutricis lacte sugant, vel à papulis, varis, pustulis patientur: nevé virtutum semina aut in herba ipsa, quod ajunt, comprimantur, aut in flore adolescentiæ pereant, aut ubi ad frugem pervenerunt, immaturâ mortis falce resecentur, Quod cum fit, tunc

Nec corpus querulo, nec mens vacat agra dolore.

Experitur fortunæ hanc vicissitudinem clarissimus vir Dn. M. PETRUS STAPPENBECCIUS, Civis Rostochi-

A 2

ensis

ensis: cui quartus & quintus Aprilis dies anni ver-
rentis, qui filiolis gemellis iisque desideratissimis
natales fuere, quā lætissimi illuxerūt. Ipsi enim in
mentem veniebat, DEUM in veteri fœdere iis,
qui mandata sua coluerint, inter cætera præmia
liberos ut magnum quoddam & eximium bo-
num polliceri. At voluptatem hanc mox a ter-
go insecutus est ingens dolor, qui non patrem
duntaxat, sed & matrem mæstissimam ANNAM
Sasrensen / feminam honestissimam pudicissi-
mamque, nec non Avum maternum virum pru-
dentissimum & integerrimum Dn. MICHA-
ELEM LAURENTIUM Senatorem gravissimū
& iudicii Rostochiensis Directorem meritissi-
mum vehementer discruciat. Quos enim Pater ex
charissima conjugē vix susceperat filiolos, & ad
salutare *παλιγγενεσίας* lavacrum deduxerat, quos a-
vorum suorum, majorem natu paterni, ARNOL-
DI; minorem materni, MICHAELIS nomini-
bus appellari volebat,

*quasi solstitialis herba paullisper fuere
repente exorti sunt: repentino occidunt.*

Nam cum major natu gravissimā tussi (cujus
causam medicorum filii humorem quendam vis-
cosum faciunt, quem infanti tenerrimo exspuere
non licuisset) oclusā etiam per quatrimum fer-
me alvo, minor eodem ferme morbo, sed
alvo solutā, infestarentur, parentes quidem me-
dico-

dicorum artem in tempore adhibuerunt, qui
summa diligentia studioque, quantum quidem
per id ætatulæ licuit, ægrotantes curarunt infan-
tulos; non tamē aliquo secundiore successu: cum
jam supremis propius propiusque admoveren-
tur. Donec die XX. Aprilis, horâ mediâ nonâ ma-
tutinâ prior, posterior die XI. Maij. horâ mediâ
sextâ matutinâ, catharro, ut vocât, suffocativo ex-
stincti tandē placide acquieverūt, cū vixissēt iste
dies XIV. & horas IX. hic hebdomas V. unum di-
em ferme ac horas quatuor. Usque adeò brevis &
fugax hominum vita, levis & fallax mortalium est
læticia. Nos huic mæstissimo Parenti fomēta apud
grassantem dolorem parum profectura non cor-
rogabim⁹, qualia sunt vulgata ista, & è Gentilium
scholis petita; natos fuisse homines, communi
mortalitatis legi subiectos, cuius inevitabili or-
dine orta omnia interire necesse sit. Verè quidem
hæc dicuntur; atque adeo juxta poetam maxi-
mo proximum;

Omnia functa

Aut moritura vides: obeunt noctesque diesque,

Astraque, nec solidis prodest sua machina terris.

Nam populos, mortale genus, gentisq; caduca

Quis fleat interitus? hos bella, hos aquora poscunt:

His amor exitio, furor his & seua cupido.

Vt sileam morbos; hos ora rigentia Bruma

Illos implacido letalis Scivius igni,

Hos

*Hos manet imbrifero pallens Auctumnus hiatu,
Quicquid habet ortus, finem timet: ibimus omnes,
Ibimus.*

Sed tam tristi carmine depressum mœrore animum non minus erexeris, quàm si navigaturum ad maris tempestates fortiter sustinendas, propositis aliorum naufragiis obfirmare annitaris. Non vero infiteor; nos, qui Christianâ fide imbuti sumus, juxta cum illis hoc ipsum fateri, quod è sacris etiam literis novimus; *Homini semel statutum esse mori*; interea tamen hoc illis feliciores censendi sumus, quod causam fatalis hujus necessitatis, quam illi juxta cum ignarissimis nescierunt, propius nobis novisse datum est. Qui inter eos omnium altissimè surrexisse videtur; *ille viro Bono, quicquid acciderit, a quo animo sustinendum censet: cum sciat, id accidisse lege divinâ quâ omnia procedunt.* Ad ipsum mali fontem penetrare illi non licuit. Nos verò, uti legem & ordinationem DEI, qui est longitudo dierum nostrorum, penes quem definitus est numerus mensium nostrorum, & in quo vivimus, movemur, ac sumus, venerabundi agnoscimus: ita de paterna ejus voluntate, quæ in Bonum nostrum perpetuò tendit, meritissimo nobis gratulamur. Mihi quidem dubium non est, quin mæstissimus Infantulorum Pater ante omnia animum mentemque ad DEUM OPT. MAX. & ejus voluntatem

tatem quæ sola & sancta, & sapiens & justa est,
flexerit; & illo patientissimi Jobi elogio cele-
braverit: *sicut Dominoplacuit, ita factum est: Domi-
nus dedit: Dominus abstulit: sit nomen Domini bene-
dictum.* Cogitabit imprimis quod filiolis suis
peccandi subtracta sit materia, & non peccandi
concessa securitas: quod conditio eorum multo
jam melior præstantiorque sit, quàm dum hoc in
ergastulo detenti fuerunt. Cælum habent, DEUM
habent Creatorem suum. Quos nūquam vide-
runt, jam agnoscūt Avum paternum, virum reve-
rendum & clarissimum Dn. M. ARNOLDUM
STAPPENBECCIUM, Pastorem quondam ad
ædem B. Jacobi, quæ est Stralsundi, vigilantissi-
mum, & reverendi ibidem Ministerii Seniore
ac Superattendentem meritissimum. Gaudent
jam Aviarum aspectu; paternæ quidem CA-
THARINÆ Berens; JOHANNIS Berens civis
& mercatoris quondam apud Stralsunderises
primarii filiæ; maternæ ANNÆ Kochen/ matro-
næ dūm in vivis erat, honestissimæ, Dn. JOA-
CHIMI Kochen civis & mercatoris hujus Rei-
pub. filiæ. Quos omnes nullæ ægritudines
amplius exedunt, nulli metus terrent, nul-
li æstus torrent, nulli dolores torquent: sed po-
steaquam ad beatissimarum mentium cœtum
adgregati sunt, in Deo exultant, mundo & ærum-
nis omnibus insultant, lætitiisque incedunt ra-
libus,

libus, quas nec oculis nec auribus mortalium
quisquam usurpavit, nec animo comprehendere
valuit.

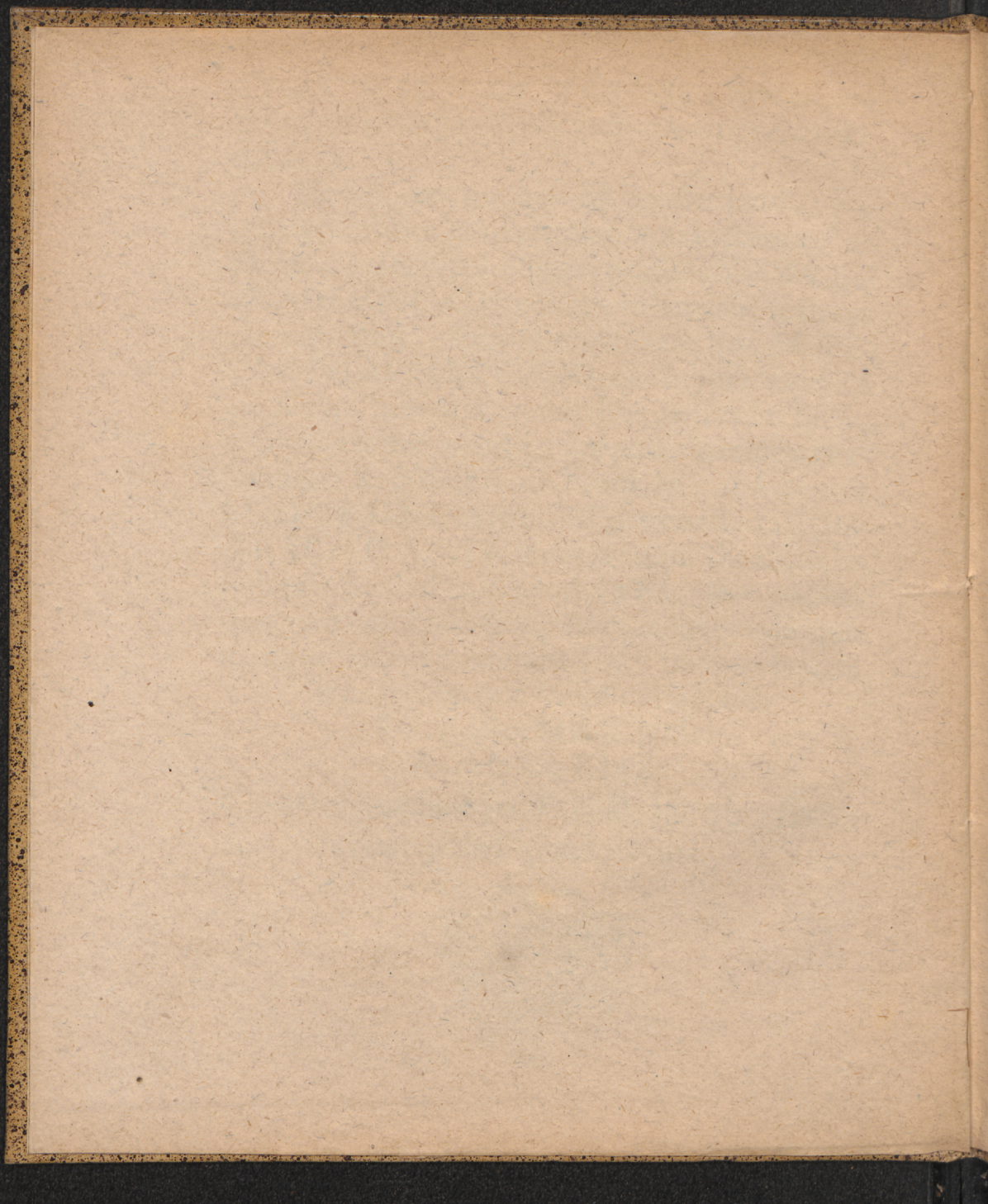
Non parum quoque ad confirmandos Pa-
rentum animos & ad minuendum luctum vestra
faciet in exsequiis frequens præsentia, CIVES
ACADEMICI. Quâ ut benevolentiam vestram
contestemini, officiose rogo. Date hoc M. PE-
TRO STAPPENBECCIO, qui & ipse literatus
est, & tam lubentes quàm frequentes in funus
infantulorum procedite, corpusculorumque ex-
suvias ad Requitorium suum, vel, si mavultis
SUGGRUNDARIUM rite comitate. SUG-
GRUNDARIA enim antiqui dicebant se-
pulcra infantium, qui nec dum XL. dies imple-
sent, quæ nec Busta dici poterant, quia ossa, quæ
comburerentur non erant, nec tanta cadaveris
immanitas, quâ locus tumesceret.

P P. Rostochi d. XII. Maij.

An. cto lcc XLIX.

Conventus fiet in Æde B. Iacobo sacra
horâ primâ pomeridianâ.

dicorum artem in tempore ad
summa diligentia studioque, qua
per id ætatulæ licuit, ægrotantes
tulos; non tamē aliquo secundior
jam supremis propius propiusqu
tur. Donec die XX. Aprilis, horâ m
tutinâ prior, posterior die XI. M
sextâ matutinâ, catharro, ut vocât
stincti tandē placide acquieverû
dies XIV, & horas IX. hic hebdoma
em ferme ac horas quatuor. Usqu
fugax hominum vita, levis & fallax
latitia/ Nos huic mæstissimo Parem
grassantem dolorem parum profere
rogabim9, qualia sunt vulgata ista
scholis petita; natos fuisse homin
mortalitatis legi subjectos, cujus
dine orta omnia interire necesse si
hæc dicuntur; atque adeo juxta
mo proximum;

Omnia juncta

*Aut moritura vides: obeunt nos
Astra que, nec solidis prodest sua in
Nam populos, mortale genus, gent
Quis fleat interitus? hos bella, hos
His amor exitio, furor bis
Ut sileam morbos; hos ora rigent
Illos implacido letalis Scirius igni:*

Hos

